

SOFIE SPEURNEUS

Op zoek naar de kermisdief

Ulrike Rylance



Ulrike Rylance werd geboren in 1968. Ze schrijft graag kinderboeken en heeft de twee liefste honden van de hele wereld. Die mogen toekijken terwijl ze schrijft, maar alleen als ze niet aan de computer beginnen te knabbelen. Sinds 2001 woont Ulrike in Seattle in de Verenigde Staten. Ze heeft ook de twee liefste dochters van de hele wereld en een best wel lieve man.

Lisa Hänsch



Lisa Hänsch werd geboren in 1988. Ze maakt dolgraag tekeningen voor boeken en zelfs voor tekenfilms en televisie. Soms tekent ze ook stiekem mensen in de metro. Als die dat zien, moet Lisa er snel vandoor! Het is bijna net zo spannend als een detective zijn. Lisa woont in Keulen in een oud benzinestation. Echt waar!

SOFIE SPEURNEUS

Op zoek naar de kermisdief

Ulrike Rylance
Illustraties van Lisa Hänsch



DELTA S



Original title: *Penny Pepper – Alarm auf der Achterbahn*

Text: Ulrike Rylance

Illustrations: Lisa Hänsch

Copyright © MMXV by dtv Verlagsgesellschaft mbH & Co. KG, München, Germany.

All rights reserved.

© Zuidnederlandse Uitgeverij N.V., Vluchtenburgstraat 7, B-2630 Aartselaar, België, MMXX.

Alle rechten voorbehouden.

Deze uitgave door: Deltas, België-Nederland.

Nederlandse vertaling: Hilde Nagel-Peters

D-MMXX-0001-6

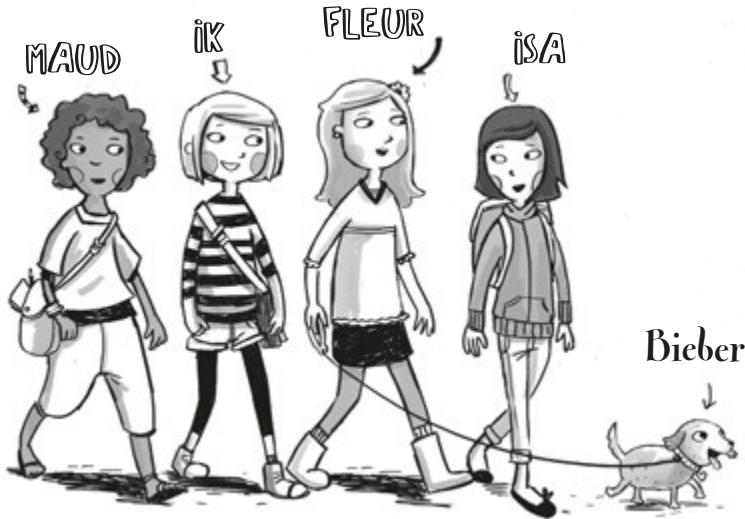
NUR 282

1

WIJ ACHTERVOLGEN
MISDADIGERS!



Als we die vinden, tenminste...
We zoeken nog! → HEEL ONOPVALLEND ←



Vanmiddag liepen **ISA** *mijn beste vriendin*, **Maud** *mijn tweede beste vriendin* en **FLEUR** *mijn ~~VLIJND~~ nieuwe vriendin*, haar hond **BIEBER** *de schattigste hond ter wereld!* en ik over straat. We keken samen uit naar **MISDADIGERS**.



WANT WIJ ZIJN EEN DETECTIVECLUBJE!

Als je goed kijkt, zie je immers overal misdadigers. Er was bijvoorbeeld een **JONGEN**, die zomaar een bankbiljet van straat wilde oprapen. Een bankbiljet dat helemaal niet van hem was!

‘**JIJ DAAR! STOP**’, riep ik heel luid.

‘**LAAT LIGGEN!**’



De jongen grijnsde brutaal naar mij. ‘Ben je niet goed wijs of zo?’ vroeg hij en hij keek mij vals aan. ‘Ik heb gewoon mijn buskaartje op de grond laten vallen. **SUKKEL...**’

Maar het was wel een bankbiljet. Dat had ik toch echt goed gezien!!! Ik wilde nog iets zeggen, maar toen zag ik dat de jongen

HÉ!

BRAM BRAAKBAL

was. **BRAM BRAAKBAL** van onze school! Hij is een jaar ouder dan wij en echt de ergste, gemeenste **BRAAKBAL** ter wereld!

hehehe...





Hij heeft Maud een keertje laten struikelen.



En hij heeft ooit een regenworm op mijn hoofd gelegd! En toen LUID GELACHEN!

Zeg, denk je dat ik dat leuk vond?

CHIPS, CHIPS, CHIPS! Gelukkig kwam ik die gemene Bram dit keer niet alleen tegen...



WIJ ZIJN DETECTIVES!!

legde Isa hem trots uit. Maar Bram grinnikte alleen maar schor: 'HAHAHA!' Hij tikte tegen zijn voorhoofd en mompelde: 'JULLIE ZIJN ZO STOM.'

CHIPS ZIJN ZO KROM!

schetterde mijn **dicteerapparaat** terug vanuit mijn zak.

→ Mijn dicteerapparaat is soms een beetje van slag ☹ en dan herhaalt het alles helemaal verkeerd. Ik weet ook niet waarom.





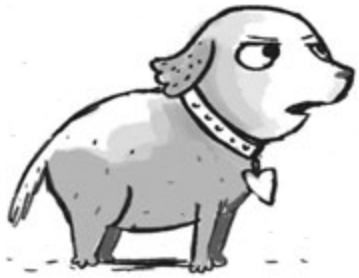
Toch neem ik het overal mee naartoe, want vaak komt het wel van pas.



Maar nu zet ik het apparaat liever uit, voordat het nog iets raars tegen Bram zegt.

BRAM BRAAKBAL keek ons achterdochtig aan. Hij stopte zijn 'buskaartje' snel in zijn zak en ging ervandoor.

 **WAT WAS IK BLIJ.**



'Je bent zelf een **SUKKEL**', zei Isa nog, maar voor de zekerheid heel zacht. **Bieber** stooft Bram blaffend achterna. Maar voor de zekerheid ook heel zacht.

Fleur wilde weten waarom ik dat **RARE** dicteerapparaat eigenlijk gebruikte. Ze wist zeker dat haar papa meteen een nieuw apparaat voor ons zou kopen als ze dat vroeg. Want Fleur hoorde nu bij ons detectiveclubje. En haar papa was daar **heel erg** blij om, omdat de muziek van Fleurs irritante karaokeset nu niet meer de hele tijd door het huis knalde.

